

prøver udtaget af Fødevarerministeriet og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender kan udveksles mellem de to myndigheder. Det er nogle konsekvenser af, at der nu er blevet lavet de her to ministerier.

Mange af tingene i lovforslaget er af teknisk karakter, og vi kan i Dansk Folkeparti støtte det.

Jeg vil sige, at vi støtter det, ud fra at det er en nødvendighed oven på den skade, der er sket, og vi vil gerne være med til at sætte et plaster på det meget store sår; regeringen lavede, da den oprettede de to ministerier.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren, og næste ordfører er hr. Allan Niebuhr.

Allan Niebuhr (KF):

Jeg skal gøre det meget kort. Vi kan også fra konservativ side støtte det her forslag. Det er en konsekvens, som det blev sagt tidligere, af, at vi har fået et Ministerium for Familie- og Forbrugeranliggender. Det er det eneste fornuftige, at man har den her mulighed for, at fødevarerministeren kan uddelegere nogle opgaver til anden statslig myndighed, og det er den måde, vi bedst får den forretning til at fungere på.

Så vi støtter forslaget og ser frem til udvalgsbehandlingen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren, og næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Kl. 15.15

Elisabeth Geday (RV):

Det Radikale Venstre tager til efterretning, at regeringen fremsætter L 122 som følge af ressortomlægninger mellem Fødevarerministeriet og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender.

Vi anerkender jo også til fulde, at det er statsministerens suveræne beslutning, hvilke og hvor mange ministerier der skal oprettes. Vores opfattelse er ikke desto mindre, at Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er en kunstig og overflødig konstruktion. Oprettelsen af det ministerium er efter vores opfattelse udtryk for en symbolpolitik, som ligger fjernt fra den måde, som Det Radikale Venstre ønsker at føre politik på.

Når det så er sagt, undrer vi os over baggrunden for forslaget. I bemærkningerne henvises til den komplicerede konstruktion, hvor nogle kon-

trolfunktioner fra Fødevarerministeriets Plantedirektorat uddelegeres til Fødevarestyrelsen under det nye ministerium.

Jeg spørger bare sådan lidt åbent: Var det ikke lettere og langt mere hensigtsmæssigt at flytte Plantedirektoratet helt væk fra Fødevarerministeriet, når man nu er i gang, og over i Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender?

Ved at samle Fødevarestyrelsen og Plantedirektoratet kan man jo muligvis opnå nogle stor-driftsfordele. Jeg går jo og håber på, at det er den øvelse, der skal til, for at vi kan finde nogle af de penge, som så vel Fødevarestyrelsen som Danmarks Fødevarerforskning i dag står og mangler.

Som sagt bøjer jeg mig for, at ressortfordelingen er statsministerens, men hvis han traf beslutning om at flytte Plantedirektoratet fra Fødevarerministeriet til Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, ville begrundelsen for det her lovforslag, så vidt jeg kan se, bortfalde.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren, og næste ordfører er hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Venstres ordfører begyndte sit indlæg med at sige, at lovforslaget var en konsekvens af regeringens beslutning om, at man havde oprettet Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, og det er jeg utrolig enig med Venstres ordfører i.

Regeringen har besluttet, at de absolut ville have to ministre på ét og samme område, og det kan jo aldrig blive andet end noget rod. Der er ingen – jeg er ikke engang sikker på, om ministrene selv kan det – der kan finde ud af, hvornår det er den ene minister, og hvornår det er den anden, og i alt fald er der ikke andre end ministeren selv, der kan, hvis det endelig skulle være.

Jeg mener, at opdelingen var uklog. Det giver et dårligere resultat og usikkerhed på en række områder i en række forhold. Jeg har da også noteret mig, at landbruget er imod den her opdeling, og jeg må sige, at jeg er fuldstændig enig med landbruget i den vurdering. Jeg mener, det bryder princippet fra jord til bord, og det synes jeg er en dårlig ting.

Men det er klart nok, at det jo er regeringen, der beslutter ressortområderne, og det er vi jo nødt til at bøje os for, men jeg kan dog alligevel ikke lade være med at komme med et råd til regeringen: Tag nu og nedlæg det ministerium